

CZĘŚĆ I

Dziś kilka informacji na temat diagnozy w Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej. Wizyta w poradni jest dla rodzica oraz dziecka ogromnym stresem. Postaram się przedstawić kilka podstawowych informacji na ten temat.

Diagnoza psychologiczna jest procesem, nazywanym badaniem. Jej celem jest poznanie oraz wyjaśnienie przyczyn trudności. Mogą dotyczyć trudności w nauce lub w zachowaniu. W czasie spotkania z psychologiem dziecko lub nastolatek wykonuje szereg wystandardyzowanych zadań. Celem jest określenie potencjałów i deficytów. Uzyskane wyniki porównuje się z normami przewidzianymi dla danej grupy wiekowej.

Diagnozą zajmuje się m.in.: psycholog. Jednak jeśli konieczne jest jej rozszerzenie, badanie to jest uzupełniane. Czasem wymagana jest konsultacja z innymi specjalistami np.: logopedą, pedagogiem, doradcą zawodowym. Istotny jest również wywiad dotyczący stanu zdrowia i rozwoju psycho-fizycznego dziecka. Bywa, że konieczna jest również konsultacja z lekarzem specjalistą np.: pediatrą, psychiatrą, endokrynologiem, neurologiem, genetykiem.

„Proces diagnozowania i jego wynik ma charakter wieloaspektowy. Każdy zgłoszony problem ma swoją specyfikę, która wpływa na dobór czynności diagnostycznych. Dlatego stosuje się różnorodne metody i techniki badawcze”.

Prawidłowo postawiona diagnoza jest podstawą dalszej pracy z dzieckiem, ale także jego rodziną, środowiskiem szkolnym i rówieśniczym. Działania te mają charakter: profilaktyczny, korekcyjny, terapeutyczny, psycho-edukacyjny, wychowawczy”. Diagnoza może być również rozszerzona o obserwację dziecka w grupie rówieśniczej. Wnieście to wiele cennych informacji i umożliwi udzielenie bardziej adekwatnej pomocy.

Szczególnie ważna jest diagnoza małych dzieci. Jest bowiem szansą dla nich. U tych dzieci, u których zdiagnozowano zaburzenia rozwoju psychoruchowego „istnieje możliwość wczesnego wspomaganie i stymulowania”. Może ona dotyczyć wspomaganie „opóźnionego rozwoju mowy, sprawności manipulowania, deficytów uwagi, rozwoju ruchowego”.

Wczesna diagnoza jest niezbędna dla dzieci niepełnosprawnych. Przyczynia się do ograniczenia, zahamowania zdiagnozowanych deficytów. Jest też wsparciem dla rodziny. Pokazuje dalsze możliwości jego rozwoju i edukacji.

Kiedy należy skonsultować rozwój naszego malca? W każdej niepokojącej sprawie, która niepokoi rodzica. Warto umówić się chociaż na jedno spotkanie. Warto skonsultować się z „psychologiem, gdy nasze dziecko:

- znajduje się w tak zwanej grupie „ryzyka ciążywo –okołoporodowego” (istotne problemy w okresie ciąży lub okresie okołoporodowym),
- ma stwierdzone zaburzenia neuro-rozwojowe, zaburzenia napięcia mięśniowego wymagające rehabilitacji,
- ma wadę genetyczną lub inną poważną przewlekłą chorobę somatyczną,
- nie uzyskuje przewidzianych dla danego wieku osiągnięć rozwojowych,
- nie chce i nie potrafi bawić się zabawkami, unika całej grupy zabaw, bawi się bardzo krótko,

- nie komunikuje się z otoczeniem stosownie do wieku”

To tylko niektóre sytuacje, które mogą niepokoić i należałoby je skonsultować. Warto się też umówić na rozmowę z psychologiem, w każdej innej sytuacji. Jeśli chcemy się dowiedzieć, jak twórczo stymulować rozwój swojego dziecka. Możemy uzyskać informacje, które metody pracy z dzieckiem będą dla niego najwłaściwsze.

W kolejnej części przedstawię, jak prawidłowo przygotować się do wizyty w Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej.

Pozdrawiam serdecznie

Karolina Pubanc – Szypryt

psycholog szkolny

Na podstawie:

Wieliczko E., Oleszkiewicz K., Jamróz H., Mossakowska M., Hałasiewicz-Tokarską D., Diagnoza w Poradni Psychologiczno – Pedagogiczne